

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Respo[n]sio ad illa[m] p[er]cunctatione[m] S[ecundu]m Ap[ostolu]m,
dice[n]tem: Sapi[enti]am loquimur i[n]ter p[re]fectos: & alibi, nob[...] aut
reuelauit deus per Sp[iritu]m suum. De illa Ironia dei ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

pulchritudo iustitiæ in uerbo crucis, de quo tunc loquebatur apostolus dicens. Verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est, his autem qui salui fiunt, id est nobis, uirtus dei est & de quo uidelicet uerbo crucis mentio nunc nobis occurrit, contemplantibus illud con-

Esa. 40.

Matth. 3

Hebr. 2.

Filius dei factus quasi Adā, ut Adā uerteret unus ex nobis. Esa. 73

Psal. 30

Iohan. 3.

Ordo iustitiæ in reparatione hominis.

Esa. 74.

Beilla ironia dei siue sancte trinitatis, qua dixit. Ecce Adā quasi unus ex nobis factus est sciens bonum & malum, cum iam premisset, quia puluis es & in puluerem reuerteris, & quomodo illa ironia in serium conuersa est, quando nouus Adā Iesus Christus factus est una persona ex tribus personis sancte trinitatis. Cap. IX.

Non ergo dubitamus, quia simul ut sancta trinitas hanc ironiam edixit, Ecce Adā, quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum & malum, cum iam premisset, quia puluis es, & in puluerem reuerteris, iamque fecisset Adā & uxori eius tunicas pellicias, & induisset eos, taliter in eodem consilio petra factum est, ut diceret. Non est Adā factus ut putabat, quasi unus ex nobis, immo amisit illud quod habuerat, uel habere poterat ex nobis. Sed decet nos implere omnem iustitiam, taliter, ut unus ex nobis fiat quasi Adā, id est, ita fiat homo, ut sit etiam mortalis secundum carnem sicut Adā, & tali morte moriatur, quasi sceleratus sicut est Adā, & inter iniquos reputetur, qualium omnium exemplū est Adā. Per hoc enim fiet, ut quam multo filij Adā, fiant, quasi unus ex nobis, nequaquam à sua spe decepti, sicut deceptus est Adā, fiant inquam quasi unus ex nobis, id est, fiant filij dei per gratiam, fratres & coheredes unici filij, qui est unus ex nobis. Nonne sic est factum? Non ergo dubitamus in illo trinitatis consilio sic fuisse dictum siue tractatum, filius dei unus ex illis tribus personis, bonum pro malo, id est, gratiam pro rapina reddidit homini, factus quasi Adā. Unde & dicit: Obluioni datus sum tanquam mortuus à corde, & æstimatus sum cum descendente bus in lacum, qualium primus factus est Adā, & factus sum, id est, reputatus sum sicut homo, subauditur sine adiutorio, subauditur diuino, & sicut uulnerati dormientes in sepulchris, id est, oppressus tam a qualibus peccatis quam & peccato originali, quod fecit Adā cum essem inter mortuos liber, uidelicet potestatem habes sumendi animam meam post mortem, quæ libertas mortuorum non est. Ita plane factum est, ac perinde conuersa est ironia illa in serium, ut ueraciter dicas, o trinitas deus, ecce Adā quasi unus ex nobis factus est, id est, homo in unitatem personæ prouectus est in filio, qui unus ex nobis est, homo inquam filius dei factus est, & hic est nouus Adā, multorum filiorum pater, quorum uniuersitas, quasi unus ex nobis est, id est, filio dei similis est. Hinc est illud quod dicunt. Scimus quia quum apparuerit similes ei erimus, quia uidebimus eum sicuti est.

Be fide que est unum & precipuum donorum spiritus sancti, quod ipsa in sanctis antiquis, in patribus primis tanti sacramenti ante salutis preparatio fuerit

Caput X.

D tam mirū tæq; ineffabile sacramētū, nimis grandi pparatiōe opus erat. Quæ uel cuiusmodi pparatiōe, nisi fidem, deniq; per culpam perfidiam & ambitiōis nimis sese indignum deo fecerat Adā, credendo serpenti magis quam deo, & ambiendo celsitudinem illā quā primus ambiuit ille, dicens in corde suo, ero sicutus altissimo. Quid enim aliud mendax ille promisit? dicendo eritis sicut di? Ergo econtra, pparatiōe opus erat fidei & humilitatis, ut saluo ordine iustitiæ dignos se redderent filij hominū illa gratia, quā pproposuerat sapientia, qua intelligimus & scimus ipsum esse dei